

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 704/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Петар Јанковић, адвокат из ..., против туженог „G4S SECURE SOLUTION“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Бачкој Паланци и Другог основног суда у Београду истовремено са захтевом Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Бачкој Паланци за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац је 27.07.2020. године поднео тужбу Основном суду у Бачкој Паланци против туженог ради исплате накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада. Основни суд у Бачкој Паланци се решењем П1 443/2020 од 05.10.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио Другом основном суду у Београду као месно надлежном, из разлога што се тужени у одговору на тужбу, позвао на споразум странака о месној надлежности из члана 8.3 уговора о раду, који је приложен уз одговор на тужбу, применом члана 19. и 65. ЗПП у вези члана 40. став 2. ЗПП.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежности и списе је уз акт П1 278/2020 од 03.12.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности позивајући се на околност да се споразум о месној надлежности садржан у закљученом уговору о раду (члана 8.3) односи на месну надлежност суда у Београду, без ближег навођења суда на територији Београда, као и без изричитог навођења да је то Други основни суд у Београду. Истовремено, Други основни суд у Београду поднео је и захтев за одређивање Основног суда у Бачкој Паланци за поступање у овој правној ствари, на основу члана 62. став 7. ЗПП, наводећи као разлоге општепознату чињеницу преоптерећености основних судова са територије Београда, као и да се парница која је повод изазивања сукоба месне надлежности у конкретном уредно и благовремено већ започета пред Основним судом у Бачкој Паланци.

Код таквог стања, Врховни касациони суд је најпре решавао о насталом сукобу месне надлежности у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени

гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18) и оценио да је у конкретном месно надлежан за поступање у овој правној ствари Други основни суд у Београду на основу члана 19. и 65. ЗПП у вези члана 40. став 2. ЗПП.

Решавајући, потом, о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање Основног суда у Бачкој Паланци као другог стварно надлежног суда у овој правној ствари у смислу члана 62. став 1. у вези става 7. ЗПП, Врховни касациони суд оценио да је такав захтев у конкретном основан.

Наиме, чланом 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежан суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају испуњени су услови из члана 62. став 1. ЗПП, јер разлози изнети у захтеву Другог основног суда у Београду, као и околност да је пребивалиште тужиоца на територији Бачке Паланке и да се ради о парници из радног односа, чине оправданим одређивање Основног суда у Бачкој Паланци, као другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, односно и поред дужности Другог основног суда у Београду да као стварно и месно надлежан суд поступа у овој правној ствари, због чега је одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић